

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

2. kunnioittaa jokaisen Ashrafin leirillä asuvan henkilökohtaisia tulevaisuudentoiveita ja katsoo, että tällaiset henkilöt ja muut Iranin kansalaiset, jotka oleskelevat tällä hetkellä Irakissa ja jotka ovat lähteneet Iranista poliittisista syistä, saattaisivat olla vaarassa joutua vakavien ihmisoikeusrikkomusten uhreiksi, jos heidät palautettaisiin vasten heidän tahtoaan Iraniin, ja vaatii, että ketään ei saisi palauttaa suoraan eikä kolmannen maan kautta tilanteeseen, jossa he saattaisivat joutua kidutuksen tai muun vakavan ihmisoikeusrikkomuksen uhreiksi;

3. kehottaa Irakin hallitusta lopettamaan leirin saarron, kunnioittamaan Ashrafin leirin asukkaiden asemaa Geneven yleissopimusten nojalla "suojeltuina henkilöinä" ja pidättäytymään kaikista toimista, jotka saattaisivat vaarantaa heidän henkensä tai terveytensä, toisin sanoen turvaamaan heille täyden elintarvikke- ja vesihuollon, sairaanhoidon ja hoitotarvikkeet, polttoaineen saannin sekä perheenjäsenten ja kansainvälisten humanitaaristen järjestöjen pääsyn leirille;

4. kehottaa neuvostoa, komissiota ja jäsenvaltioita yhdessä Irakin ja Yhdysvaltojen hallitusten sekä YK:n pakolaisasiain päävaltuutetun ja Punaisen Ristin kansainvälisen komitean kanssa pyrkimään löytämään tyydyttävän pitkäaikaisen laillisen aseman Ashrafin leirin asukkaille;

5. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, YK:n pakolaisasiain päävaltuutetulle, Punaisen Ristin kansainväliselle komitealle, Yhdysvaltojen hallitukselle sekä Irakin hallitukselle ja parlamentille.

Yhteisöjen taloudellisten etujen suojaaminen – Petostentorjunta – Vuosikertomus 2007

P6_TA(2009)0315

Euroopan parlamentin päätöslauselma 24. huhtikuuta 2009 Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta ja petostentorjunnasta – vuosikertomus 2007 (2008/2242(INI))

(2010/C 184 E/14)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon aikaisemmista komission ja Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) vuosikertomuksista antamansa päätöslauselmat,
- ottaa huomioon 22. heinäkuuta 2008 annetun komission kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle "Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaaminen – Petostentorjunta – Vuosikertomus 2007" (KOM(2008)0475) sekä sen liitteet (SEC(2008)2300 ja SEC(2008)2301),
- ottaa huomioon OLAFin toimintakertomuksen vuodelta 2007 ⁽¹⁾ ja sen 19. kesäkuuta 2008 päivätyn toisen kertomuksen komission paikan päällä suorittamista tarkastuksista ja todentamisista Euroopan yhteisöjen taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten ja muiden väärinkäytösten estämiseksi annetun neuvoston asetuksen (Euratom, EY) N:o 2185/96 soveltamisesta sekä ohjeet, jotka korvaavat OLAFin käsikirjan,
- ottaa huomioon OLAFin valvontakomitean toimintakertomuksen kaudelta kesäkuu 2007–toukokuu 2008 ⁽²⁾,
- ottaa huomioon Euroopan tilintarkastustuomioistuimen vuosikertomuksen talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2007 ⁽³⁾,
- ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 276 artiklan 3 kohdan ja 280 artiklan 5 kohdan,

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/atwork/synthesis/aar/doc/olaf_aar.pdf.

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/anti_fraud/reports/sup-com_en.html.

⁽³⁾ EUVL C 286, 10.11.2008, s. 1.

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

- ottaa huomioon Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta annetun asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 muuttamisesta 13. joulukuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1995/2006 ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 45 artiklan,
- ottaa huomioon talousarvion valvontavaliokunnan mietinnön ja aluekehitysvaliokunnan sekä maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan lausunnot (A6-0180/2009),

Ilmoitettujen sääntöjenvastaisuuksien laajuus

1. pitää myönteisenä suoria menoja koskevan luvun mukaan ottamista, mutta korostaa odottavansa sen parantamista ja kattavampia tietoja seuraavissa kertomuksissa;

2. toistaa kehotuksensa sisällyttää neuvoston asialistalle vuosittaiset yhteisöjen taloudellisten etujen suojaa koskevat kertomukset (PIF-kertomukset) ja niitä koskevat Euroopan parlamentin päätöslauselmat sekä kehottaa jälleen neuvostoa lähettämään tämän jälkeen huomautuksensa parlamentille ja komissiolle; on erittäin pettynyt, että neuvosto ei ole vielä toiminut näin parlamentin kehotuksesta ja komission vaatimuksesta huolimatta;

3. toteaa, että omien varojen, maatalousmenojen, rakennepoliittisten toimien ja suorien menojen alalla ilmoitettujen sääntöjenvastaisuuksien arvo on vuonna 2007 yhteensä 1 425 miljoonaa euroa (vuonna 2006: 1 143 miljoonaa euroa); toteaa, että jäsenvaltioiden komissiolle ilmoittamien tietojen mukaan summa voidaan jakaa seuraavasti:

- Omat varat: 377 miljoonaa euroa (353 miljoonaa euroa vuonna 2006),
- Maatalousmenot: 155 miljoonaa euroa (87 miljoonaa euroa vuonna 2006),
- Rakennetoimet: 828 miljoonaa euroa (703 miljoonaa euroa vuonna 2006),
- Liittymistä valmisteleva tuki: 32 miljoonaa euroa (14 miljoonaa euroa vuonna 2006),
- Suorat menot: 33 miljoonaa euroa;

4. pitää myönteisenä, että parlamentin viimevuotisen mietinnön jälkeen komissio on määritellyt kertomuksessaan erot sääntöjenvastaisuuden ja petoksen välillä; katsoo kuitenkin, että ”petosepäilyn” määritelmä aiheuttaa hankaluuksia jäsenvaltioille;

Yleisiä huomioita

5. panee tyytyväisenä merkille jäsenvaltioiden jo toteuttamat ponnistelut, mutta korostaa jälleen kerran, että niiden pitäisi varmistaa rahoitusta koskevien valvontamekanismiensa toimivuus, ja korostaa jäsenvaltioiden ehkäisevien toimien merkitystä, jotta väärinkäytösten havaitseminen tehostuu ennen kuin edunsaajille tosiasiaa suoritetaan maksuja; korostaa, että petoksen ja korruption torjuminen on kaikkien jäsenvaltioiden jatkuva velvollisuus ja että tarvitaan myös yhteisiä ponnisteluita todellisten parannusten saavuttamiseksi;

6. korostaa tarvetta yhdenmukaistaa entisestään tiedon keräys- ja käyttötapoja, niin että voidaan luoda standardoidut puitteet, joiden avulla voidaan arvioida entistä tehokkaammin petosriskejä osana tehostettua petostentorjuntastrategiaa;

⁽¹⁾ EUVL L 390, 30.12.2006, s. 1.

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

7. panee tyytyväisenä merkille, että tietyt jäsenvaltiot esittävät hallinnointia koskevia ilmoituksia, jotka käsittelevät kansallisella tasolla hallinnoituja yhteisön varoja; kehottaa muita jäsenvaltioita tekemään vastavia aloitteita ja kehottaa komissiota tekemään kaiken tarvittavan, jotta tällaiset kansalliset hallinnointia koskevat ilmoitukset otetaan käyttöön kaikkialla Euroopan unionissa;

Omat varat

8. toteaa, että sääntöjenvastaisuuksien arvioitu summa nousi kuudella prosentilla; toteaa, että suurin osa sääntöjenvastaisuuksista liittyi edellisten vuosien tapaan televisioihin ja tupakkaan;

9. pahoittelee viivytystä ehdotuksen asetukseksi keskinäisestä hallinnollisesta avunannosta Euroopan yhteisön taloudellisten etujen suojaamisessa petoksilta ja muulta laittomalta toiminnalta (KOM(2006)0473) hyväksymisessä ja kehottaa siksi neuvostoa hyväksymään pikaisesti tämän asetuksen;

10. pitää myönteisenä, että koordinoidusta strategiasta veropetosten torjunnan tehostamiseksi antamansa tiedonannon (KOM(2006)0254) mukaisesti komissio antoi tiedonannon koordinoidusta strategiasta alv-petosten torjunnan tehostamiseksi Euroopan unionissa (KOM(2007)0758), ja seuraa erityisellä mielenkiinnolla sekä komission ehdotusta neuvoston direktiiviksi keskinäisestä avunannosta veroihin, tulleihin ja muihin toimenpiteisiin liittyvien saatavien perinnässä (KOM(2009)0028) että komission ehdotusta neuvoston direktiiviksi hallinnollisesta yhteistyöstä verotuksen alalla (KOM(2009)0029);

11. katsoo, että tarvitaan uusi poliittinen sysäys, jotta arvonlisäveropetosten torjunnassa tehtävää yhteistyötä voidaan merkittävästi parantaa;

12. pahoittelee, että koska OLAFilla ei ole pääsyä hallinnollisesta yhteistyöstä arvonlisäverotuksen alalla 7. lokakuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1798/2003 ⁽¹⁾ mukaisen jäsenvaltioiden välisen tietojenvaihdon sisältöön, se ei voi tuottaa lisäarvoa arvonlisäveropetosten torjunnan ja ehkäisemisen sekä jäsenvaltioiden petostentorjuntaoperaatioiden tukemisen alalla; pahoittelee tähän liittyen, että OLAFilla ei ollut vuonna 2007 yhtään arvonlisäveropetostapausta;

13. muistuttaa jäsenvaltioita kiinnittämään huomiota rajatylittävien arvonlisäveropetostapausten huomattavaan määrään;

14. pahoittelee sellaisten petosten lisääntymistä, joissa on kyse tuotteiden alkuperästä ja jotka koskevat tullietuustoimenpiteiden lisäksi myös GATT-sopimuksen tariffikiintiöitä;

15. kehottaa komissiota arvioimaan erityisesti petosten mahdollisuutta tuotteittain sekä maittain ja harjittamaan samalla mahdollisuutta tehdä tarkastuksia systemaattisesti ja kohdennetusti sekä tarvittaessa pysyvästi sekä huolehtimaan siitä, että tarkastuksia tehdään tällöin niin lähtömaassa kuin tulomaassakin kiinnittäen erityistä huomiota karuselli- eli ketjupetoksiin;

Maatalousmenot

16. palauttaa mieleen, että 1. tammikuuta 2007 alkaen jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle yli 10 000 euron suuruisia summia koskevista sääntöjenvastaisuuksista ja että tämä raja-arvo otettiin käyttöön yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksen yhteydessä esiintyvistä sääntöjenvastaisuuksista ja aiheettomasti maksettujen määrien takaisinperinnästä sekä tätä alaa koskevan tiedotusjärjestelmän järjestämisestä 14. joulukuuta 2006 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 1848/2006 ⁽²⁾; toteaa, että ilmoitettujen sääntöjenvastaisuuksien lukumäärä on pienentynyt 53 prosenttia (tapauksia oli 1 548, kun niitä vuonna 2006 oli 3 249); huomauttaa, että tähän suhteellisen alhaiseen määrään sääntöjenvastaisuuksia voi olla syynä korkeampi ilmoituskynnys;

⁽¹⁾ EUVL L 264, 15.10.2003, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 355, 15.12.2006, s. 56.

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

17. huomauttaa, että arvioitu summa kasvoi 44 prosenttia ja että osa kasvusta liittyy aikaisempina vuosina tapahtuneisiin tai havaittuihin sääntöjenvastaisuuksiin, joista on ilmoitettu vasta vuonna 2007 ja joiden taloudellinen vaikutus on huomattava; toteaa, että suurin osa sääntöjenvastaisuuksista liittyi maitoon ja maitotuotteisiin, hedelmiin ja vihanneksiin, sokeriin, maaseudun kehittämiseen ja naudan- ja vasikanlihaan;

18. huomauttaa, että maidon, hedelmien ja vihannesten, sokerin sekä maaseudun kehittämisen osuus on yhteensä noin 77 prosenttia kaikista säännönvastaisuuksista ja että maaseudun kehittämisen osuus yksinään on noin 38 prosenttia kaikista ilmoitetuista säännönvastaisuuksista; toteaa lisäksi, että maaseudun kehittämisen piirissä säännönvastaisuuksien summa on suurin metsätalouden toimenpiteiden alalla ja että eniten säännönvastaisuustapauksia ilmoitetaan maatalouden ympäristötoimenpiteiden alalla; pyytää näin ollen OLAFia kiinnittämään seuraavassa vuosikertomuksessaan erityistä huomiota maaseudun kehittämiseen liittyviin säännönvastaisuuksiin;

19. huomauttaa, että ilmoitusvelvollisuuden noudattamisen taso, varsinkin oikea-aikaisen ilmoittamisen osalta, vaihtelee huomattavasti jäsenvaltioiden välillä; pahoittelee, että Itävallassa ja Ruotsissa ajanjakso säännönvastaisuuksien toteamisen ja niistä ilmoittamisen välillä on huomattavasti keskimääräistä (1,2 vuotta) pidempi: 3,4 vuotta (Itävalta) ja 2,3 vuotta (Ruotsi);

20. yhtyy tilintarkastustuomioistuimen edellä mainitun kertomuksen 5.20 kohdassa esitettyyn toteamukseen, että yhdennetty hallinto- ja valvontajärjestelmä rajoittaa tehokkaasti sääntöjenvastaisten menojen riskiä, jos sitä käytetään asianmukaisesti ja jos siihen tallennetaan tarkkoja ja luotettavia tietoja; kannattaa järjestelmän soveltamisen laajentamista uusille aloille, joita se ei toistaiseksi kata; huomauttaa kuitenkin, että tehtävien tarkastusten määrää on vielä lisättävä ja laatua parannettava, jotta petoksia vastaan saataisiin voimakkaampi pelote;

21. kehottaa komissiota tekemään tiukan poliittisen päätöksen, jos Kreikan viranomaiset eivät noudata uuden viljelylohkojen tunnistamisjärjestelmän / maantieteellisen tietojärjestelmän perustamista koskevassa toimintasuunnitelmassa asetettuja määräaikoja;

22. kehottaa jälleen komissiota arvioimaan viljelijöille maksettavien summien seurantajärjestelmien tehokkuutta ja avoimuutta seuraavassa vuosikertomuksessaan;

Rakennetoimet

23. pitää myönteisenä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 ⁽¹⁾ yksinkertaistettuja ja selkeytettyjä sääntöjä ja komission asetuksen (EY) N:o 1828/2006 ⁽²⁾ täytäntöönpanoa; on kuitenkin huolissaan tilintarkastustuomioistuimen edellä mainitun kertomuksen 6.31 kohdassa esitetystä toteamuksesta, jonka mukaan jäsenvaltioiden hallinto- ja valvontajärjestelmät sekä komission toteuttama niiden valvonta toimii vain osittain;

24. myöntää, että suuressa osassa jäsenvaltioita ilmenee huonosta hallinnosta ja joskus jopa petoksista johtuvia EU:n varojen käyttöön liittyviä säännönvastaisuuksia; toteaa, että vuonna 2007 jäsenvaltiot ilmoittivat 3 832 väärinkäytöksestä (mikä vastaa 19,2 prosentin kasvua vuoteen 2006 verrattuna), että vuonna 2007 väärinkäytösten kohteena olleen rahoituksen kokonaismäärä oli noin 828 miljoonaa euroa (mikä on hieman alle 1,83 prosenttia maksusitoumusmäärärahoista), että epäiltyjen petosten prosenttiosuus ilmoitetujen väärinkäytösten kokonaismäärästä oli noin 12–15 prosenttia vuonna 2007 ja että Euroopan aluekehitysrahastosta sääntöjenvastaisesti saadun rahoituksen kokonaismäärä on noussut 48 prosenttia vuoteen 2006 verrattuna;

25. painottaa komission 19. helmikuuta 2008 hyväksymän, komission valvontatehtävän vahvistamista rakennetoimien yhteisen hallinnoinnin yhteydessä koskevan toimintasuunnitelman, jolla on tarkoitus vähentää jäsenvaltioiden esittämistä maksuvaatimuksissa ilmeneviä virheitä, merkitystä; on luottavainen sen suhteen, että tällä uudella toimintaohjelmalla parannetaan merkittävästi tilannetta erityisesti auttamalla jäsenvaltioita kehittämään valmiuksiaan tarkistaa hankkeiden menojen tukikelpoisuus; toteaa, että tähän toimintaohjelmaan liittyvässä ensimmäisessä väliraportissa esitetään joitakin myönteisiä alustavia tuloksia;

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1083/2006, annettu 11. heinäkuuta 2006, Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa ja koheesiorahastoa koskevista yleisistä säännöksistä (EUVL L 210, 31.7.2006, s. 25),

⁽²⁾ EUVL L 371, 27.12.2006, s. 1.

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

26. yhtyy komission kantaan siitä, että vakavia väärinkäytöksiä havaittaessa ryhdytään korjaaviin toimiin, joihin sisältyy maksujen keskeyttäminen ja perusteettomien tai virheellisten maksujen perintä; palauttaa mieliin, että komission olisi raportoitava neljästi vuodessa toimintasuunnitelman täytäntöönpanoa koskevasta edistyksestä; kehottaa komissiota kuitenkin tehostamaan ponnisteluja, joilla tuetaan jäsenvaltioita säännönvastaisuuksien estämiseksi ja tarvittavan asiantuntemuksen siirtämiseksi toimivaltaisille kansallisille ja alueellisille viranomaisille;

27. panee tyytyväisenä merkille saavutettujen tulosten laadun lähes kaikissa hankkeissa ja, jotta rakennerahastojen varojen asianmukaista käyttöönottoa ei haitata, kiinnittää huomiota siihen, että on tarpeen olla sekoittamatta seuraavia asioita:

— hallinnolliset säännönvastaisuudet, jotka on korjattava,

— petokset (toisin sanoen 0,16 prosenttia komission vuosina 2000–2007 suorittamista maksuista), joista on rangaistava;

28. tunnustaa, että tehokas rakennerahastojen käyttö on asettanut merkittäviä haasteita erityisesti uusille jäsenvaltioille, koska niitä kehoitetaan noudattamaan rahastojen käyttöä koskevia tiukkoja ja usein monimutkaisia vaatimuksia; suhtautuu sen vuoksi myönteisesti näiden jäsenvaltioiden toteuttamiin toimenpiteisiin, joiden avulla ne parantavat täytäntöönpanokapasiteettiaan, ja kehottaa niitä nopeuttamaan tätä työtä, jotta ne voivat osoittaa konkreettisia tuloksia asianmukaisen aikakehyksen puitteissa;

29. kehottaa komissiota ottamaan huomioon hallinnolliset kustannukset, joista jäsenvaltioiden kansalliset, alueelliset ja paikalliset hallinnot vastaavat, kun ne soveltavat usein monimutkaisia ja kalliita vaatimuksia, jotka liittyvät valvontaan ja yhteisrahoitettujen hankkeiden valvontaan;

30. kehottaa tämän vuoksi sekä komissiota että jäsenvaltioita tekemään järjestelmällisesti työtä antaakseen neuvoja tavoista välttää säännönvastaisuuksia sekä hallinnollisia virheitä ja puutteita;

31. kehottaa tämän vuoksi komissiota edelleen yksinkertaistamaan rakennerahasto-ohjelmien hallinto- ja valvontamenettelyjä, koska ne ovat jossain määrin johtaneet näiden ohjelmien täytäntöönpanon yhteydessä esiintyviin sääntöjenvastaisuuksiin jäsenvaltioissa;

32. on järkyttynyt siitä, kuinka puutteellisesti jäsenvaltiot noudattavat vuosienkin jälkeen ilmoittamisvelvollisuutta; ei voi hyväksyä sitä, että kuusi jäsenvaltiota ⁽¹⁾ ei edelleenkään käytä sähköistä ilmoittamista, neljätoista ⁽²⁾ ei noudata ilmoittamisen määräaikoja ja jotkut ⁽³⁾ eivät luokitelleet lainkaan ilmoitettuja sääntöjenvastaisuustapauksia; kehottaa komissiota etsimään rikkomismenettelyn ohella toimivia muita ratkaisuja tilanteen korjaamiseksi sekä harkitsemaan vakavasti tehokkaan taloudellisten seuraamusten järjestelmän perustamista, joka sisällytettäisiin tuleviin asetuksiin ja jota sovellettaisiin järjestelmällisesti;

33. korostaa, että väärinkäytösten luokittelu (ilmoitus siitä, onko kyse epäilystä petoksesta vai ei) on jäsenvaltioiden ilmoituksia koskeva tekijä, jota on tehostettava, koska useat jäsenvaltiot eivät ole vieläkään toimittaneet mitään luokittelua, ja muut jäsenvaltiot ovat kysyneet luokittelemaan vain rajallisen osan ilmoittamistaan väärinkäytöksistä;

34. kehottaa niitä jäsenvaltioita, jotka eivät vielä käytä petostentorjunnan tietojärjestelmän (AFIS) tai sähköisen tiedonantojärjestelmän (ECR) moduuleja sähköiseen ilmoittamiseen, ryhtymään pikaisesti käyttämään kyseisiä järjestelmiä tietojensa laadun ja ilmoittamisen täsmällisyyden parantamiseksi ennen vuoden 2009 loppua; toteaa, että komissio kehittää uutta verkkopohjaista ilmoitusjärjestelmää, sääntöjenvastaisuuksien hallintajärjestelmää (IMS), jota on tarkoitus soveltaa kesästä 2009 alkaen ja joka luultavasti parantaa ilmoitusvelvollisuuden noudattamista;

⁽¹⁾ Ranska, Irlanti, Ruotsi, Espanja, Latvia, Luxemburg; marraskuun 2008 jälkeen tilanne on parantunut, kun Saksa ja Viro käyttävät sähköisiä tiedostoja eivätkä paperilla tehtävää ilmoitusta.

⁽²⁾ Oikea-aikainen ilmoittaminen on ongelma erityisesti seuraavissa maissa: Espanja, Ranska ja Alankomaat.

⁽³⁾ Espanja, Ranska, Irlanti ja Luxemburg.

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

35. katsoo, että on lisättävä pyrkimyksiä sääntöjenvastaisuuksista ilmoittamisen yhdenmukaistamiseksi, eritoten koheesiorahaston suhteen;

36. pahoittelee, että huolimatta siitä, että hallintoviranomaisten on julkaistava kaikkia EU:n koheesiopolitiikan edunsaajia koskevat yksityiskohdat vuosien 2007–2013 rakennerahastojen täytäntöönpanoa koskevien sääntöjen nojalla (komission asetus (EY) N:o 1828/2006), komission verkkosivuilla oleva tietokanta on puutteellinen; kehottaa siksi komissiota tekemään jäsenvaltioiden kanssa yhteistyötä, jotta tietojen virtaa nopeutettaisiin, niin että tietokannan toiminnasta tulee tehokkaampaa ja avoimempaa; kehottaa lisäksi jäsenvaltioita ja komissiota noudattamaan täydellisesti ja oikea-aikaisesti tätä avoimuutta koskevaa velvoitetta nimenomaisesti ennen kesäkuuta 2009, joka on parlamentin 19. helmikuuta 2008 antamassa päätöslauselmassa seurattavuudesta taloudellisissa kysymyksissä ⁽¹⁾ asetettu määräaika;

37. tukee ajatusta, että Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista 25. toukokuuta 1999 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1073/1999 ⁽²⁾ ehdotetun tarkistuksen yhteydessä jäsenvaltioita pyydetäisiin järjestelmällisesti tiedottamaan OLAFille sen toimittamiin tapauksiin liittyvistä jatkotoimista; huomauttaa, että tämä voisi parantaa ilmoittamisvelvollisuuden noudattamista rakennerahastovarojen väärinkäyttöä koskevista kansallisten tuomioistuinten päätösten suhteen;

Liittymistä valmisteleva tuki

38. kehottaa kiinnittämään huomiota siihen seikkaan, että vaikka sääntöjenvastaisuuksien määrä on laskenut, niiden taloudellinen vaikutus on lisääntynyt 2,2-kertaiseksi ja että petosepäilyjen taloudellinen vaikutus on lisääntynyt kolminkertaiseksi suurelta osin ei-tukikelpoisten menojen vuoksi;

39. panee merkille, että komissio on julkaissut useita yksityiskohtaisia ja perusteellisia kertomuksia, joissa arvioidaan kriittisesti Bulgarian ja Romanian oikeudellisten uudistusten edistymistä sekä lahjonnan torjuntaa yhteistyö- ja tarkastusmekanismien nojalla, ja että komissio on julkaissut erillisen kertomuksen yhteisön varojen hallinnasta Bulgariassa; toteaa, että kyseisissä kertomuksissa korostetaan tarvetta kestävään poliittiseen sitoutumiseen ja toteuttamiseen ruohonjuuritasolla, mikäli liittymisen aikaan asetetut tavoitteet aiotaan saavuttaa täysimääräisesti; panee merkille myös, että Bulgarian tapauksessa komissio on pysyvästi keskeyttänyt osan EU:n Phare-ohjelmaan sisältyvästä rahoituksesta, koska sen valvonta- ja tilintarkastusjärjestelmä havaitsi väärinkäytöksiä; kehottaa siksi jäsenvaltioita ryhtymään pikaisiin toimiin näissä kertomuksissa ehdotettujen erityisten seurantatoimenpiteiden toteuttamiseksi; tukee lopuksi näiden jäsenvaltioiden tähän asti toteuttamia ponnisteluja ja kehottaa niitä toteuttamaan kaikki tarvittavat toimenpiteet tähän liittyen;

40. suhtautuu epäillen siihen, että OLAFin mukaan ISPan osalta ei vuonna 2007 ollut petosepäilyjä; panee merkille, että Kypros ja Liettua eivät ilmoittaneet yhdestäkään tapauksesta vuonna 2007;

41. korostaa, että ilmoitettujen tietojen riittämätön laatu on edelleenkin ongelmana; toteaa, että ilmoitettujen tietojen luotettavuus on heikointa Bulgariassa ja Romaniassa; toteaa kuitenkin, että suhteellisesti katsottuna Unkarin ilmoitukset ovat vähiten luotettavia; panee merkille, että oikea-aikainen ilmoittaminen aiheuttaa myös ongelmia eritoten neljässä jäsenvaltiossa ja yhdessä ehdokasvaltiossa ⁽³⁾;

42. koska joissakin EU-12-jäsenvaltioissa (eli jäsenvaltioissa, jotka ovat liittyneet vuosina 2004 ja 2007) on vakavia ongelmia ilmoitettujen tietojen paikkansapitävyyden ja yleisen vaatimustennoudattamisen asteen kanssa, mikä osoittaa, onko ilmoitusmekanismin hallinnollinen välineistö avunsaajajamaassa vahva vai erittäin heikko, arvioi, että samanlaisia ongelmia tulee myös rakenne- ja koheesiorahaston täytäntöönpanossa; kehottaa näin ollen kyseisiä jäsenvaltioita tekemään komission kanssa yhteistyötä tämän tilanteen korjaamiseksi;

Suorat menot

43. huomauttaa, että ulkoisen avun alalla tapahtuu yhä enemmän sääntöjenvastaisuuksia ja petoksia;

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0051.

⁽²⁾ EYVL L 136, 31.5.1999, s. 1.

⁽³⁾ Kroatia, Unkari, Slovakia, Bulgaria ja Puola eivät noudattaneet ilmoittamisen määräaikoja.

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

44. on huolissaan OLAFin vuotuisessa toimintakertomuksessa esiin tulleista seikoista, joiden mukaan ulkoisen avun alalla OLAFin tutkijat törmäivät usein järjestäytyneelle petoksenteolle tyypilliseen toimintatapaan, joka johtuu eri kansainvälisten avunantajajärjestöjen puutteellisesta yhteistyöstä;

45. vaatii komissiota kiinnittämään huomiota hankkeiden kaksinkertaista rahoitusta koskevaan ongelmaan; pyytää eritoten komissiota sen tehdessä tai tarkistaessa sopimuksia kansainvälisten järjestöjen hankkeiden täytäntöönpanosta ja hallinnoinnista lähettämään järjestelmällisesti kaikki niiden yhteisön varojen käyttöä koskevat sisäiset ja ulkoiset tilintarkastukset Euroopan tilintarkastustuomioistuimelle sekä komission sisäiselle tarkastajalle;

Takaisinperintä

46. pahoittelee, että takaisinperinnän taso on edelleen hyvin matala, eritoten aloilla, joilla jäsenvaltiot hoitavat takaisinperinnän; huomauttaa, että OLAFin kertomuksen mukaan tällä hetkellä noin 3,75 miljardia on edelleen perimättä takaisin;

47. kannattaa sitä, että takaisinperityt rahamäärät pysyvät samassa budjettikohdassa kuin mistä ne perusteettomasti maksettiin;

48. pitää myönteisenä yhteisön varoja väärin käyttäneitä ja hankintamenettelyn ulkopuolelle suljettuja ehdokkaita tai tarjoajia koskevan uuden keskustietokannan julkistamista⁽¹⁾; huomauttaa, että sen on oltava toimintakunnossa 1. tammikuuta 2009 alkaen ja pyytää komissiolta arviointikertomusta vuoden 2010 alkuun mennessä;

49. huomauttaa, että tarvitaan nopeampaa ja asianmukaisempaa takaisinperintämenettelyä; kehottaa tämän vuoksi jälleen komissiota sisällyttämään yhteistä hallinnointia koskevaan tulevaan lainsäädäntöön sitovia ja ehkäiseviä elementtejä niin, että sääntöjenvastaiset maksut saadaan takaisin takaisinperintämenettelyn päätteeksi;

50. kehottaa komissiota tutkimaan mahdollisuutta ottaa käyttöön varmistusjärjestelmä, kuten laittamaan tietty rahamäärä varaukseen tai korvamerkitsemään sen, jäljellä olevien rahamäärien takaisinperinnän nopeuttamiseksi;

OLAFin suhde Europoliin ja Eurojustiin

51. panee tyytyväisenä merkille, että Eurojust ja OLAF allekirjoittivat 24. syyskuuta 2008 yhteistyöjärjestelyjä koskevan sopimuksen⁽²⁾, jossa vahvistetaan yhteistyön lähentämistä ja lisäämistä koskevat säännöt sekä yleisten tietojen ja henkilötietojen vaihdon säännökset; kannattaa samanlaisen sopimuksen tekemistä Europolin kanssa;

52. katsoo, että on olennaisen tärkeää luoda kestävä perusta toiminnalliselle ja tutkinnalliselle synergialle Eurojustin ja Europolin kanssa, esimerkiksi yhteisen toiminta- ja tutkintatiimin avulla, sillä se toisi varmasti lisäarvoa petostentorjuntaan;

53. huomauttaa myös, että olisi selkeytettävä näiden elinten tällä hetkellä päällekkäisiä toimivaltuuksia;

OLAFin yhteistyö jäsenvaltioiden kanssa

54. tukee ehdotuksessa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksiksi Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista annetun asetuksen (EY) N:o 1073/1999 muuttamisesta (KOM(2006)0244) ilmaisua tärkeintä tavoitetta, joka on OLAFin riippumattomuuden vahvistaminen; muistuttaa kuitenkin, kuinka tärkeää on liittää yhteen OLAFin, komission yksiköiden ja jäsenvaltioiden viranomaisten työ ja tulokset toimivien viestintäkanavien kautta, jotta vältetään työn päällekkäisyys ja tiedon puute;

⁽¹⁾ EUVL L 344, 20.12.2008, s. 12.

⁽²⁾ EUVL C 314, 9.12.2008, s. 3.

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

55. huomauttaa, että OLAF on ainoa viranomainen, jolla on kaikki tutkintavaltuudet Euroopan unionin yleiselle talousarviolle haitallisten petosten, lahjonnan ja muun laittoman toiminnan torjumiseksi ja ehkäisemiseksi; korostaa täten, että eritoten rakennerahastojen ja ulkoisen avun aloilla, joilla on eniten ilmoituksia sääntöjenvastaisuuksista, olisi vahvistettava edelleen OLAFin tutkintatehtävää;

56. huomauttaa, että jatkotoimenpiteitä aiheuttaneet tapaukset ovat lisääntyneet tasaisesti vuodesta 2003 ja että vuonna 2007 OLAFin tapausten käsittely päättyi useimmiten varojen takaisinperintään tai suositukseen oikeudellisista seuraamuksista; päätelee tästä, että OLAFin tutkimukset ovat tuloksellisia jäsenvaltioiden ja unionin toimielinten kannalta;

57. toteaa, että OLAFin suositukset eivät ole sitovia, vaan että kansalliset viranomaiset tekevät asiaa koskevat päätökset ja määräävät seuraamukset itsenäisesti; katsoo, että Euroopan syyttäjänviraston perustaminen auttaisi voittamaan vaikeudet, jotka aiheutuvat tapausten rajatylittävästä luonteesta;

58. korostaa tarvetta sovittaa yhteen lainsäädäntövälineet, sillä petoksen, petosepäilyjen ja muiden sääntöjenvastaisuuksien määritelmät ovat hajallaan useissa eri lainsäädäntövälineissä, huolimatta parlamentin toistuvista kehotuksista laatia uudelleen petostentorjuntasäännöt;

59. panee merkille jäsenvaltioiden asemaa koskevan ongelman niiden soveltaessa Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta 18. joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 2988/95 ⁽¹⁾ 4 ja 5 artiklaa; katsoo, että ristiriitapauksissa kansallisten tuomioistuinten olisi pyydettävä yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkopäätöstä;

60. pitää myönteisenä edellä mainitun paikan päällä suoritettuja tarkastuksia ja todentamisia koskevan OLAFin toisen kertomuksen julkaisemista, jossa esitetään hyvät käytännöt jokaiselle paikan päällä suoritettavan tarkastuksen vaiheelle, sekä OLAFin käsikirjan uutta versiota (ohjeet); kehottaa komissiota lähettämään parlamentin asiasta vastaavalle valiokunnalle ajantasaistetun ja kattavan version OLAFin käsikirjasta syyskuuhun 2009 mennessä;

61. kannattaa selkeämpiä säännöksiä menettelyistä ja sitovista määräajoista toimivaltaisille viranomaisille niiden antaessa tarvittavaa apua ja yleensäkin sitovampia yhteistyötä koskevia säännöksiä sen kansallisen viranomaisen määrittelemiseksi, jonka toimivaltaan avustaminen kuuluu; on vahvasti sitä mieltä, että parlamentin 20. marraskuuta 2008 vahvistama kanta ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista annetun asetuksen (EY) N:o 1073/1999 muuttamisesta ⁽²⁾ olisi hyödyksi tämän ongelman ratkaisemisessa;

62. pyytää komissiota toteuttamaan aiheellisia toimenpiteitä, myös käynnistämään jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevia menettelyjä, niiden jäsenvaltioiden suhteen, jotka eivät avusta komission yksikköjä niiden suorittaessa komission paikan päällä suorittamista tarkastuksista ja todentamisista Euroopan yhteisöjen taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten ja muiden väärinkäytösten estämiseksi 11. marraskuuta 1996 annetussa neuvoston asetuksessa (EY, Euratom) N:o 2185/96 ⁽³⁾ tarkoitettuja paikan päällä tehtäviä tarkastuksia;

63. toteaa, että koska tapauksilla on laajalti oikeudellista seuranta mutta kansalliset tuomioistuimet ovat hyväksyneet OLAFin keräämiä todisteita hyvin niukasti, tavoitteena on parantaa OLAFin tutkintatehtävän oikeudellista tukea; katsoo myös, että Eurojustille olisi tiedotettava aina, kun tietoa ja tapausten loppukertomuksia toimitetaan oikeusviranomaisille, jos kyseessä ovat rajat ylittävien rikosten vakavat muodot, jotka koskevat kahta tai useampaa jäsenvaltiota;

64. muistuttaa komissiota parlamentin vaatimuksesta sisällyttää vuoden 2008 PIF-kertomukseen analyysi jäsenvaltioiden rakenteista sääntöjenvastaisuuksien torjumiseksi;

65. pahoittelee, että jäsenvaltiot eivät ilmoita asiaankuuluvasti OLAFin toimittamien tietojen tai tapausten loppukertomusten johdosta toteutetuista toimista; pyytää jäsenvaltioita varmistamaan, että niiden toimivaltaiset viranomaiset lähettävät OLAFille raportin edistymisestä OLAFin niille toimittamien tietojen tai suositusten johdosta toteutetuissa toimissa;

⁽¹⁾ EYVL L 312, 23.12.1995, s. 1.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0553.

⁽³⁾ EYVL L 292, 15.11.1996, s. 2.

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

66. toteaa, että kansallisilla tilintarkastusviranomaisilla on huomattavaa toimivaltaa Euroopan unionin varoja koskevissa tilintarkastuksissa ja että ne ovat ensimmäinen tiedonlähde sekä kansallisille syyttäväviranomaisille että unionin toimielimille; uskoo täten, että yhteistyön ja tiedonkulun maksimointi tilintarkastusviranomaisten, kansallisten syyttäväviranomaisten ja OLAFin välillä lujittaisi entisestään yhteisön taloudellisten intressien suojelua;

67. toteaa, että edellä mainitun, ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista annetun asetuksen (EY) N:o 1073/1999 muuttamisesta 20. marraskuuta 2008 vahvistetun kannan mukaisesti jäsenvaltioiden on järjestelmällisesti tiedotettava OLAFille sen toimittamiin tapauksiin liittyvistä jatkotoimista; pyytää näin ollen OLAFia raportoimaan tästä aiheesta seuraavassa vuosikertomuksessaan;

68. huomauttaa, että OLAFia avustavat petostentorjunnan koordinoituvirastot (AFCOS) ovat hyvin tärkeitä tiedotus- ja yhteydenpitoelimiä OLAFille vuoden 2004 jälkeen Euroopan unioniin liittyneissä jäsenvaltioissa; toteaa kuitenkin, että niin kauan kuin nämä virastot eivät ole riippumattomia kansallisesta hallinnosta, niiden toiminnan tuoma lisäarvo on hyvin vähäistä (eritoten mitä tulee säännönvastaisuuksien ilmoittamisesta komissiolle); pyytää siksi komissiota tekemään toimivaltaiselle parlamentin valiokunnalle ehdotuksen näiden virastojen työn arvon lisäämiseksi ja katsoo lisäksi, että on välttämätöntä parantaa yhteistyötä ehdokasvaltioiden kanssa;

Tupakka – sopimus Philip Morrisin kanssa

69. pahoittelee, että komissio ei kyennyt antamaan kattavaa kertomusta toimista, joita on toteutettu parlamentin 11. lokakuuta 2007 Euroopan yhteisön jäsenvaltioiden ja Philip Morrisin välisen, savukkeiden salakuljetuksen torjumiseen tähtäävän sopimuksen seurauksista ja yhteisön passitusjärjestelmän tutkintavaliokunnan suositusten täytäntöönpanossa saavutetusta edistymisestä antaman päätöslauselman⁽¹⁾ ja eritoten sen 49 kohdan johdosta, jossa yksiselitteisesti kehoitettiin komissiota esittämään tällainen kertomus vuoden 2008 loppuun mennessä; odottaa komission toimittavan tämän kertomuksen ennen vuotta 2007 koskevan vastuuvapausmenettelyn päättymistä;

70. ei voi hyväksyä sitä, että kun yhteisö Philip Morrisin ja Japan Tobaccon kanssa tehtyjen sopimusten johdosta sai 1,65 miljardia Yhdysvaltain dollaria petostentorjuntaan, komissio – sen sijaan että olisi laatinut yhteisen lähestymistavan – lähetti noin 90 prosenttia näistä varoista ilman korvamerkintää suoraan jäsenvaltioiden valtiovarainministeriöille; kehottaa neuvostoa ja komissiota perustamaan parlamentin kanssa kolmikantatyöryhmän asianmukaisten ratkaisujen löytämiseksi, jotta näitä ja vastaavia unionin tuloja käytetään viisaasti ja paremmin; ei voi hyväksyä, että Euroopan unioni ei taloudellisen laskusuhdanteen aikana käytä niitä miljardeja euroja, jotka yhteisön kilpailusääntöjä unionin kuluttajien vahingoksi rikkoneet suuryhtiöt ovat maksaneet sakkoina, talouden elvyttämiseksi työttömiä hyödyttävällä tavalla ja/tai kriisistä eniten kärsivien kehitysmaiden auttamiseksi, vaan sen sijaan varat lähetetään yksinkertaisesti jäsenvaltioiden valtiovarainministeriöille;

Järjestäytynyt rikollisuus

71. pitää myönteisenä, että komissio julkaisi 20. marraskuuta 2008 tiedonannon ”Järjestäytyneen rikollisuuden torjunta – Rikoshyödyn takaisinperiminen” (KOM(2008)0766), jossa käsitellään rikoksen tuottaman hyödyn menetetyksi tuomitsemista ja palauttamista, ja on komission kanssa samaa mieltä, että rikollisten varojen menetetyksi tuomitseminen on yksi tehokkaimpia tapoja torjua järjestäytyntä rikollisuutta ja että olisi ryhdyttävä toimenpiteisiin niiden tapausten lisäämiseksi, joissa rikoshyöty tuomitaan menetetyksi, ja takaisinperittyjen vaatimattomien summien kasvattamiseksi;

72. korostaa, että on olennaisen tärkeää, että käytettävissä on asianmukaisia ja tehokkaita mekanismeja varojen jäädyttämiseksi ja takavarikoimiseksi ulkomailla, ja että tätä varten olisi harkittava yhteisön nykyisten lainsäädäntöpuutteiden uudelleen laatimista; korostaa, että neuvoston päätös 2007/845/YOS olisi pantava kiireesti täytäntöön, jotta varmistetaan, että kaikki jäsenvaltiot perustavat tai nimittävät varallisuuden takaisin hankinnasta vastaavia toimistoja (ARO);

73. kehottaa jälleen komissiota toimittamaan parlamentille yksityiskohtaisen analyysin järjestäytyneen rikollisuuden käyttämistä menetelmistä yhteisön taloudellisten etujen horjuttamiseksi; pitää Europolin vuosittaista järjestäytyntä rikollisuutta koskevaa uhkakuva-arviota (OCTA) hyödyllisenä mutta ei tässä suhteessa riittävänä;

⁽¹⁾ EUVL C 227 E, 4.9.2008, s. 147.

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

74. pahoittelee sitä, että Tšekki, Unkari, Malta ja Puola eivät ole vielä ratifioineet vuoden 1995 yleissopimusta Euroopan yhteisön taloudellisten etujen suojaamisesta ja sen vuosien 1996 ja 2007 pöytäkirjoja, että Viro ja Italia eivät ole ratifioineet kuin yhden näistä pöytäkirjoista ja että seitsemässä jäsenvaltiossa määräysten saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä on puutteellista;

*

* *

75. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, yhteisöjen tuomioistuimelle, tilintarkastustuomioistuimelle, OLAFin valvontakomitealle ja OLAFille.

Parlamentaarinen koskemattomuus Puolassa

P6_TA(2009)0316

Euroopan parlamentin päätöslauselma 24. huhtikuuta 2009 parlamentaarista koskemattomuudesta Puolassa (2008/2232(INI))

(2010/C 184 E/15)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon ottaa huomioon Euroopan yhteisöjen erioikeuksista ja vapauksista 8. huhtikuuta 1965 tehdyn pöytäkirjan 9 ja 10 artiklan,
- ottaa huomioon edustajien valitsemisesta Euroopan parlamenttiin yleisillä välittömällä vaaleilla 20. syyskuuta 1976 annetun säädöksen 12 artiklan 3 kohdan,
- ottaa huomioon 2. huhtikuuta 1997 annetun Puolan tasavallan perustuslain 105 pykälän,
- ottaa huomioon parlamentin jäsenten ja senaattorien tehtävien hoitamisesta 9. toukokuuta 1996 annetun Puolan lain 7b pykälän,
- ottaa huomioon ottaa huomioon Euroopan parlamentin vaaleista 23. tammikuuta 2004 annetun Puolan lain 9 ja 142 pykälän,
- ottaa huomioon 23. kesäkuuta 2005 antamansa päätöslauselman Euroopan parlamentin jäsenten asemaa koskevien sääntöjen vahvistamisesta 4. kesäkuuta 2003 tehdyn päätöksen muuttamisesta ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 6, 7 ja 45 artiklan,
- ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan mietinnön (A6-0205/2009),
- A. ottaa huomioon, että nykyisellä parlamentin vaalikaudella parlamentti ja sen oikeudellisten asioiden valiokunta, joka on asiasta vastaava valiokunta, ovat käsitelleet Puolassa valittujen jäsenten koskemattomuuden pidättämistä koskevia pyyntöjä ja kohdanneet tiettyjä eräiden näiden jäsenten tapauksissa sovellettavien säännösten tulkintaan liittyviä ongelmia,

(1) EUVL C 133 E, 8.6.2006, s. 48.